

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3P/20/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912201900
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5912201900.6

Rozhodnutie

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou Mgr. Renátou Krajčiovou, v právnej veci navrhovateľky: T., nar. XX.X.XXXX., bytom I., proti odporcovi: P., nar. XX.X.XXXX, bytom I. právne zastúpený Mgr. Jurajom Fričom, advokátom, Advokátska kancelária Podhora 49, Ružomberok, v konaní o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľky T., rod. C. a odporcu P., rod. U., uzavreté dňa XX.XX.XXXX pred Matričným úradom Obce I., zapísané v knihe manželstiev tohto úradu vo zväzku X. ročník XXXX na strane XXX pod poradovým číslom XX r o z v á d z a .

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

Odporca n i e j e p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 5.3.2012 domáhala rozvodu manželstva uzavretého dňa XX.XX.XXXX. na Obecnom úrade v I. a zároveň žiadala upraviť výkon rodičovských práv a povinností k mal. P. nar. XX.X.XXXX na čas po rozvode. Manželstvo uzatvorili po 16 mesiacoch spolunažívania, u oboch účastníkov ide o prvé manželstvo, z manželstva sa im narodil dňa XX.X.XXXX syn P. Od počiatku toto manželstvo nebolo harmonické, ani narodenie syna neprinieslo zlepšenie vzťahu, naopak vzťah zhoršilo. Manžel spolu so svojimi rodičmi vyhlasovali, že nie je otcom maloletého, aj na základe toho došlo k ochladeniu medzi ňou a manželom, ďalšie spolužitie je vylúčené. V čase podania návrhu na rozvod manželstva spolu nehospodária, manžel sa nepodieľa na výchove syna od jeho narodenia, bývajú oddelene. Manžel sa po narodení syna zo spoločnej domácnosti odsťahoval.

Konanie bolo prerušené uznesením tunajšieho súdu zo dňa 3.9.2012 č.k. 3P/20/2012-59 až do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Ružomberok pod sp.zn. 6P/70/2012 o návrhu P. C. U., nar. XX.X.XXXX na zapretie otcovstva k mal. P., nar. XX.X.XXXX. Toto konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 6P/70/2012-74 zo dňa 9.5.2013, ktorým súd rozhodol, že P., nar. XX.X.XXXX nie je otcom mal. P., nar. XX.X.XXXX.

V priebehu konania bolo zistené, že počas trvania manželstva sa narodil mal. J., nar. XX.X.XXXX, pričom z jeho rodného listu súd mal preukázané, že v rodnom liste je ako otec mal. zapísaný odporca. V nadväznosti na to tunajší súd uznesením zo dňa 27.8.2013 č.k. 3P/20/2012-90 konanie prerušil, nakoľko bolo potrebné ustáliť, či je odporca otcom mal. J. Tunajší súd rozsudkom č.k. 2C/95/2013-18 zo dňa 11.9.2013 určil, že P. C. U., nar. XX.X.XXXX nie je otcom mal. J., nar. XX.X.XXXX..

Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 19.11.2013 zotrvala na podanom návrhu na rozvod manželstva. Uviedla, že od roku 2011 nežijú s odporcom v spoločnej domácnosti. Z manželstva s odporcom nepochádzajú žiadne deti, nemá absolútne žiadnu nádej, že by vzťah s odporcom sa obnovil.

Odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 19.11.2013 vyjadril súhlas s tvrdeniami navrhovateľky na pojednávaní t.j. nežijú v spoločnej domácnosti od roku 2011, z manželstva nepochádzajú žiadne deti, on si už nevie predstaviť obnovenie manželského spolužitia s navrhovateľkou.

Súd rozhodol podľa nasledujúcich ustanovení Zákona o rodine:

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Súd mal v konaní preukázané splnenie podmienok pre rozvod manželstva v zmysle § 23 ods. 1 Zákona o rodine, t.j. došlo ku kvalifikovanému rozvratu vzťahov medzi manželmi, ktorý sa prejavuje svojou intenzitou a tiež dĺžkou trvania. Súd poukazuje na skutočnosť, že od roku 2011 účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti, nevedú spoločný citový a intímny život. Z manželstva nepochádzajú žiadne mal. deti. Ani jeden z účastníkov konania si nevie predstaviť obnovenie riadneho manželského spolužitia. Súd konštatuje, že došlo k porušeniu základných povinností v zmysle § 18 Zákona o rodine, t.z. povinnosti manželov žiť spolu, byť si verní, vzájomne si pomáhať. Ide o zväzok formálny a nefunkčný, preto súd rozhodol o rozvode tohto manželstva. Manželstvo bolo poznačené hneď od začiatku stratou dôvery odporcu voči navrhovateľke v otázke otcovstva k mal. P. Ako neskôr vyplynulo z vykonaného dokazovania tieto obavy odporcu sa ukázali ako opodstatnené, keďže súd určil, že odporca nie je otcom mal. P. Navyiac súd dodáva, že v priebehu trvania manželstva účastníkov konania, avšak počas obdobia, keď už účastníci konania nežili v spoločnej domácnosti, navrhovateľke sa narodilo ďalšie dieťa a to J., voči ktorému sa odporcovi podarilo úspešne zaprieť otcovstvo.

Na základe týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda manželstvo účastníkov konania rozviedol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 144 OSP, tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania, nakoľko ide o konanie o rozvod manželstva, pričom účastníci konania náhradu trov konania neuplatnili.

Zároveň súd vyslovil, že odporca nie je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania, keďže navrhovateľke bolo v konaní priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu uznesením tunajšieho súdu zo dňa 9.8.2013 č.k. 3P/20/2012-75 a súd jej návrhu na rozvod manželstva vyhovel. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu však nebolo možné spravodlivo požadovať od odporcu zaplataenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 z.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Preto súd vyslovil, že odporca nie je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1,2 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že po a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoze manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.